

Ordføreren: Det ærede Thing har af Udfæstet ladet udgaae alle de Bestemmelser, der angaae frivilligt Sprøttehold, og den ærede Justitsminister har ogsaa fundet det rigtigt. Imidlertid har han dog gjort opmærksom paa, at det vilde være hensigtsmæssigt at beholde den Bestemmelse, at, naar en privat Sprøtte var bleven udløst i Brandvæsenets Tjeneste, naturligtvis til Bedste for Andre, da skulde den Skade, der maatte forarsages derved, erstattes af Amtsrepartitionsfonden. Udvalget har ikke fundet Noget derimod at erindre, da det aldeles ikke berører Frivillighedsprincipet, og Hensigten med Forslaget er ogsaa væsentligst den at borttrykke saadanne Hindringer, der ellers vilde stille sig i veien for Anskaffelsen af private Sprøtter. Vi have ogsaa for Forsigtigheds Skyld tilføjet, at det kun er Bestadigelse til Bedste for Andre, der skal kunne erstattes, thi hvor Sprøtterne anvendes af en Eier ved hans egen Eiendom, der bruges de kun i det Nødvendige, hvorfor de ere anskaffede.

J. Christensen: Jeg vil dog gjerne bede den ærede Ordfører at oplyse, om hermed idelukkende skal være meent de Sprøtter, der ere overtagne af Communerne eller offentlig Tilsyn undertastede; thi ellers forekommer det mig, at en saadan Sprøtte, der eiedes af en privat Mand, kunde være spoleret, førend den kom til Brandstedet, og Eieren paa denne Maade faae Leilighed til at faae sin Sprøtte istandsat.

Ordføreren: Naar en Sprøtte er udfæstet et offentligt Tilsyn, har den ophørt at være privat. Det er vel det ærede Medlem bekendt, at det Forslag, der var stillet om, at private Sprøtter ikke skulde være det Offentliges Tilsyn undertastede, er forkæstet. Vi have altsaa ikke andre Sprøtter end heelt offentlige eller heelt private. At Erstatning kun skal gives for den Skade, der er tilføjet ved Sprøttens Afbenyttelse ved Brandstedet, er klart. Forøvrigt kan jeg ikke tvivle om, at det vil være meget let at føre Modbevæis, hvis en saadan ubesøiet Paastand skulde gøres; der vil altid være mange Vidner tilstede herfor, som med Fornøielse ville bevidne, at Sprøtten

harde været ubrugelig, da det jo vil være temmelig ærgerligt for den, der skulde bruge den, at finde den ubrugelig. Vi have i Endringsforslaget indsat Ordene: „naar saadant forlanges“; vi kunde ikke forbølge for os selv, at Erstatning vistnok ikke lettelig vil blive fordret, men den ærede Justitsminister meente, at det var hensigtsmæssigt, at der gaves Udgang dertil, og da det jo i intet Tilfælde er principstridigt, saa troer jeg, at denne Bestemmelse er uskadelig; at Bestemmelsen ialtsald ikke vil blive misbrugt i den af den ærede Taler antydede Retning, det troer jeg, at jeg ved det ovenfor Antydede tilstrækkeligt har oplyst.

J. Christensen: Jeg kan dog ikke godt tænke mig Andet, end at det i enkelte Tilfælde vil kunne indtræde, og jeg troer, at man netop nærmest med Hensyn til det iasteds forkastede Forslag skulde tage Hensyn dertil. Jeg vil i Genhold hertil stemme mod dette Endringsforslag.

Ingen ønskede yderligere Ordet, og man gik derfor over til Afstemning, hvorved

Udvalgets Forslag til § 43: at der tilføies en Sætning saalydende:

„Bestadiges en Sprøtte, som tilhører een eller flere private Personer, ved i Tilfælde af Ildbrand at afbenyttes til Bedste for Andre, skal Skaden, naar Saadant forlanges, erstattes af vedkommende Amtsrepartitionsfond.“

vedt ogsaa med 27 Stemmer mod 2.

Dernæst fattedes Udvalgets Endringsforslag til § 46 under Forhandling.

Ordføreren: Den i Endringsforslaget omhandlede Passus i § 46 er foreslået at skulle gaae ud, fordi det, hvad der jo ogsaa maa gives Medhold, under Forhandlingerne sidst blev bemærket, at det var at gaae for meget i Detail at fastsætte Saadant. Naar Sætningen staaer der, kan den egentlig ikke siges at ville gjøre nogen Fortræd, men man har som sagt stillet Forslaget, for at give det ærede Thing Leilighed til at vedtage, om Bestemmelsen skal udgaae eller blive staaende.